

పింత విలువలు

“క్రోట్ల కొద్ది డబ్బును దుర్వ్యయంచేసి తాజ్ మహల్ నిర్మించినవాడు కేవలం బుద్ధి హీనుడు మాత్రమే ననిపిస్తుంది. ఒక్క డబ్బునేకాక, లక్షలాది కూలీల శరీర శ్రమనీ, ఆఖరుకు తన వాంఛల్ని కూడా బలిచేసికొని చివరకు కట్టిందల్లా పెళ్ళాం శవం మీద ఒక్క గోరీ మాత్రమే కానీ యిన్నిటికీ మూలమైన పెళ్ళాన్ని పొంద గలిగాడా తాజ్ మహల్ నిర్మాత... దుఃఖంతో గడ్డకట్టి, అతని హృదయం కూడా తాజ్ మహల్ మాదిరే శిలామయం అయింది. తాజ్ మహల్ వునికి, నేటి మానవ జీవితాలని పరిహసించడానికి మాత్రమే తప్ప మరెందుకూ కొరగాదు. తల్పుకుంటే లక్ష తాజ్ మహళ్ళనుకూడా మానవుడు నిర్మించ గలడు, కానీ, గతించిన యవ్వనాన్ని పునరనుభవించ లేడు. యవ్వనం తిరిగి పొందలేనప్పుడు తాజ్ మహల్ ప్రయోజనం యేమిటి? ప్రపంచానికి అదో అసహ్యకరమైన చీడ...” అంటూ ఏకబిగిన తన

మామూలు ధోరణిలో వుపన్యాసం దంచుకుపోతున్నాడు ‘రోషన్’.

వాడి మాటలు నాకు అతి జగుప్సను కలిగిస్తాయి ప్రతిరోజూ కానీ ఏమీ చేయడానికి తోచదు...నేను నిమ్మకంగా వాడి వీపు మీద చేయివేసి నిమ్మరుతూ “నీ వెప్పుడూ యిలాంటి అసందర్భ సంభాషననే మొదలెడతావు రోషన్! పౌరుషాన్ని, యావ్వన బలాధిక్యతనీ ధృవపరచుకోవడానికి లెఖలేని వుదాహరణలు యిస్తుంటావు కానీ, చూడూ, ప్రతి వ్యక్తియొక్క యవ్వనమూ, ఆఖరికి జీవితాంతంకూడా ఏనాడో ఒక నాడు సిధిలమైపోక తప్పదు. కాని, నీవు నిందించే తాజ్ మహల్ మాత్రం, పవిత్రమైన అమరప్రేమకి, శాశ్వత ప్రతినిధిగా, అనన్య శోభతో నిలబడ గలుగుతుంది తాజ్ మహల్ ని చూస్తే దేవతలు కూడా యీర్ష్యపడతారేమో రోషన్! నీవు అన్నట్లుగా, నీవొక్కడివి కాక, నీలాంటి వాళ్ళు సవాలక్షమంది యేకమైనప్పటికీ ఒక్క తాజ్ మహల్ ని

రచన
మోరియా హీరాలాల్ రాయ్

అనువాదం .
చంద్రం

నిర్మింపచేయలేరు సుమా! నీ భావ జగత్తులో వున్న తాజ్ మహల్ యీ శిలా నిర్మితమైన తాజ్ మహల్ తో యేనాడూ సరితూగలేదు. నీలాంటి వాడు యీ నిజాన్ని గమనించలేడు. శ్రీ అభిజాత్యం యొక్క అమూల్యత్వాన్ని గ్రహించలేరు నిన్నిలా సంకుచిత వాదంలో, నీ ధనం, నీ సంపద మాత్రమే బంధించి వుంచాయి అందుకే నీవు ఆడవాళ్ళ నో వైపు, వెండి బంగారం ముక్కల్ని మరో వైపు వేసి తూస్తుంటా వెప్పుడూ. నీ శరీర తాపోపశమనం కోసం రోజుకో కొత్త వయసు కత్తెని పంజరంలోకి తెస్తావు బాధలు మరచిపోవడానికి రోజు కెంత మత్తుని అనుభవిస్తావు. తాజ్ లాంటి మహోన్నత శిల్పాన్ని, దోషభూయిష్టం, మూర్ఖమైన నీ చర్యల్ని నీవే స్తోత్రం చేసుకుంటూ అవహేళన చేస్తుంటావు రాను, రాను, నీవు మానవజాతికి మచ్చగా తయారవు తున్నావు." అని సాధ్యమయినంత తక్కుత స్థాయికి కంఠాన్ని తగ్గిస్తూ, అవసరమైన కటటుగా అన్నాను

ఈ మారు రోషన్ గొంతు బాగా పెద్దదిగాచేసి, తన అసహ్యంనంతా వెళ్ళ గక్కుతూ యిలా అన్నాడు.

ఊరికే నీవేదో అరుస్తున్నావుకాని, నిజంగా నాకా మొగల్ రాజులంబే పరమాసహ్యం. ఓ వైపు విశాల సుందర భవనాల్లో, అందమైన కన్యల్ని నింపి

బంధిస్తూ, మరోవైపు అనుభవించవలసిన రాజకుమారులమీద అనేక నిర్బంధాలను విధించేవాళ్ళు. వీళ్ళనే నీవు భట్టు మూర్తిలా స్తోత్రం చేస్తున్నావు. అనార్కలీలాంటి అందాల దేవతని జీవ సమాధి చేయించిన క్రూరులు, శ్రీకి ఇటుక బెడ్డ మాత్రం విలువనీయక, సౌందర్యాన్ని, వాంఛలనీ, పరిహాసం చేసి, ఇతరుల జీవితాలనూ, యావ నాలనూ కూడా బతికుండగా పాతి పెట్టించి, స్వార్థంతో కళ్ళుమూసుకుని, సంతోషించినవాళ్లు మొగల్ చక్రవర్తులు. ఏమంటావ్? చెప్పు.....' ఆ క్రూరులైన మొగల్ చక్రవర్తులకన్నా నేనే చాలామంచివాణ్ణి, అదృష్టవంతుణ్ణి కూడా ఒక్క అనార్కలీ మాత్రమేకాదు రోజుకో కొత్త అనార్కలీని నేను ప్రేమిస్తాను ప్రేమించ బడుతుంటాను.

రోషన్ వై మాటలు, బహుదర్పంతో, మీసాలు మెలేస్తూ అన్నాడు. నాకు వాడి మాటలమీద అసహ్యంతోపాటు, వాడి ఆత్మగర్వాన్ని దెబ్బతీయాలనే ఆలోచన కూడా బలంగా నాటుకుంది

"నీవు మళ్ళీ నీ మూర్ఖత్వాన్నే నిరూపించు కుంటున్నావు రోషన్! నీవు ప్రేమించే అనార్కలీల్లో నీకోసం జీవ సమాధికి సిద్ధపడేది ఒక్క తన్నావుందా? నీవు ప్రతి నిత్యం అనుభవించే బజారు శ్రీలని 'అనార్కలీతో సరిపోల్చడం... ఆవిడనీ, అమర ప్రేమనీ, అవ

హేళన చేయడం తప్ప మరేమీకాదు. 'అనార్కలీని జీవసమాధి చేయించిన అక్కరు కూడా ఇలా ఆవిణ్ణి అవమాన పరచి వుండడమకుంటాను కాలం ఒత్తిడికీ, పరిస్థితులు సృష్టించిన విధిలేని తనానికీ లొంగి, ఆవిడ సలీం రాకుమారుడికి తన ప్రేమని చవిచూపించలేక పోయింది. కాని, జీవితాన్నే త్యాగంచేసి, సలీం హృదయంలో త్యాగశక్తిని, మానవత్వాన్నీ, సృష్టించింది జహంగీర్ న్యాయ సిద్ధాంతం (అదలె జహంగీర్) ఆ విధాన ఫలితమే అది ఆచంద్ర తారార్కం నిలబడి వుంటుంది నీవుగానీ, శతాధిక సంఖ్యలో వున్న నీ అనార్కలీలు గానీ, చిరకాలం మనగలరా అని. 'ఇప్పుడు నీవు అనార్కలీలుగా భావిస్తున్న పీఠం వీధుల్లో యెందరో సలీం రాకుమారుల కౌగిళ్ళలో కరిగిం తర్వాతనే నీదాకా వచ్చారు దయవుంచి ఇక ముందలా మాట్లాడకు' అని చాలా విసురుగా అన్నాను

అసలు 'రోషన్' ఒకానొక శాపగ్రస్త ధనికకుటుంబాన్ని ఉద్ధరించడానికి వెలిగిన కరదీపిక. కాని, వాడు చిన్నప్పటి నుంచి యిప్పటి వరకు యెన్నో రూపాలూ, రంగులూ మార్చాడు. రచయితగా, కళాకారుడుగా పేరెన్నిక గన్నాడు వ్యభిచారం, దగాకోరు తనంలో మా వాడు ప్రసిద్ధికెక్కిన చేయి. దౌర్భాగ్యవ్యాధులు వాడిరక్తంలో సమ్మిళితమై వుంటాయి.

పాపానికి సంబంధించిన విషక్రిములు, వాడి నర నరాలకూ పాకిపోయిన మూలంగా యీ నాడు వాడో పెద్దదయ్యాలా మారి పోయాడు ఎంతసులభంగా రోజుకో త్రీని వాడు మార్చగలడో అంత సులభంగానే రోజుకో రాజకీయ షజ్ నికీ మారు తుంటాడు రాజకీయ కార్యకర్తలకి డబ్బాళ చూపించి బ్రోకరు పనులు నిర్వర్తింప చేసుకుంటాడు చిట్టివివరకి యీ జీవితసమయంలోనే వాడు రెండు ఘూడు ఖానీలనికూడా చేశాడు కాలం, ప్రతిక్షణం కొండాతో వాణ్ణి ఝడిపిస్తున్నప్పటికీ భయపడడంలేదు.

ఈ మధ్యకాలంలో మట్టుకు ఎందుకో వాడి ప్రవర్తనలో కొంత పరివర్తన వచ్చి పడింది. ఆ కాలంలో మాత్రం వాడు తన పాపాలను ప్రజలముందుంచి, హృదయ ఖోళనం చేసుకుంటూండేవాడు తన నొక కళాకారుడుగా, రసపిపాసువుగా భావించమని ప్రజల్ని ఆర్థిస్తుండే వాడు 'రోషన్' మారిపోయాడని అంతా అనుకున్నారు తల్లిదండ్రులూ, బంధువులూ, అంతా సంతృప్తిపడ్డారు.

ఇలా కొన్ని సంవత్సరాలు మాత్రమే గడిచాయి

అనంతరం హఠాత్తుగా వేలాది రూపాయల విలువచేసే ఆస్తికి అదృష్టవశాత్తూ, రోషన్ వారసుడు కావడంతో, వీడిలో అంతర్భూతమై వున్న దుర్గుణాలు తిరిగి పెట్లసాగినై వాడి మంచినీ గోరే

స్నేహితులంతా శత్రువు లైపోయారు. డబ్బుతో పాటుగానే, రోడీలూ, గుండాలూ, పాపాలూ, రోషనచుట్టూ పోగుపడడం మొదలైంది.

అసలు వాదోక జమీందారు. తన పాపాలకి ధనంరంగును పూసి మరోలా కనిపించేట్లు చేసుకున్నాడు. ప్రస్తుతం, జమీందారీ విధానం నశించి, రాజకీయ పజిలపలుకుబడి హెచ్చడంతో, వెంటనే వాడు తన ధనబలంతో ఒక సాధారణ రాజకీయ పజినికి నాయకుడుగా మారి పోయాడు. పనిలేని సోమరి పోతులు కొందరు కార్యకర్తలుగా చేరారు.

రోషన్ లో వచ్చిన యీ పరిణామం మూలంగా నేను పడుతున్న యాతన, మానసికంగా ప్రస్తుతం అనుభవించే వేదన, భరించడానికి వీలులేకుండావుంది ఒక్కొక్క బజారు శ్రీ మెప్పు పొందడానికి వాడు వెయ్యిరూపాయిలైనా ఖర్చు పెట్టడానికి వెనుతీయడు, కానీ, నిరుపేద స్నేహితు డెవడన్నా అవసరం వుండి యాచిస్తే పైసా విదిలించడు. వాడి పాపకృత్యాలు వాణ్ణి మనిషిగా రూపించలేనంత గాఢంగా చుట్టూ అలుముకున్నాయి. వాడీవళ ఒక మేధావి వర్గానికి చెందిన రాజకీయ గుండగానూ, మొదటి రకం దౌర్భాగ్యుడిగాను ప్రఖ్యాతివహించి విపరీత భావనా ప్రవాహంలోబడి కొట్టుకుపోతున్నాడు. పూర్వాశ్రమంలో స్నేహితుల గడపల్లో పడికాపులు పడ్డవాడు

“నెకలెన చక్కా పాలేసుకు నచ్చావ్; ప్సె ప్సె నేను నాజీవితంలో ఇంత వరకు ఒక్క వస్తువైనా పోగొట్టుకున్నట్టు ఎవరైనా దుజువు చేసే నా చెవి కోయించుకుంటాను”

“ఎవరో కాదు, నేనే రుజువు చెయ్యగలను, కాని మీ వోడిచెవి నా కవసరంలేదు; మీరు పోగొట్టుకున్నవి ఒక్కటే ఒక్కటి అది మీ ‘పరువు’”

యిప్పుడు తన బజారు శ్రీలకోసం సంవత్సరానికి పదివేల రూపాయిల సిల్కు వస్త్రాలని అవలీలగా కొనేస్తున్నాడు. తీరిక సమయాల్లో సౌధాల్లో, స్నేహితుల ముందు కూర్చుని, అనార్కలీనీ, తాజ్ మహల్ నీ, అవ హేశన చేస్తుంటాడు వాడి తర్దుక్లాను ప్రియురాళ్ళని, మొగల్ రాజకన్యల స్థానంలో నిలబెడుతాడు.

యెవరైనా శ్రీలు తన వద్దకువస్తే, తిరిగి వెళ్ళడానికి యెన్నడూ వాంఛించ

దనీ, యిది తన యౌవన మహత్యమనీ దాదాపు యాభైమంది అనార్కలీ లాంటి వాళ్ళు యివాళ తన అంతఃపురంలోవున్నారనీ, యింకా. బతకదల్చినవా డెవడూ వాళ్ళని, కన్నెత్తిచూడడనీ, తనొక్కసారి కనిపిస్తేనే చాలునని కోరుతూ ఒక్షలాది వుత్తరాలు శ్రీలదగ్గరనుంచి, తనకు వస్తుంటాయనీ, తీరికగా వున్నప్పుడల్లా కోస్తుంటాడు.

రోషన్ మాటలపేదా, కోతలమీదా, రాను రాను, నాకు విశ్వాసం సన్నగిల్లుతూవచ్చి చివరకు అసలునమ్మలేని దశకు వచ్చేశాను. వాడిజీవితానికి, ఉంపుడు గత్తెలకీ, సంబంధించిన రహస్యాలను, కనుక్కోవాలనే ఉబలాటం ఒక్కోసారి నాకు కలుగుతోండేది.

ఇటీవల మెల్ల మెల్లగా, వీడి చరిత్ర పరిశోధించడం మొదలెట్టాక నాకు చాలా సంగతులు తెలిశాయి. వీడి ఉంపుడు గత్తెలు నిజానికి వీడి డబ్బుతోనే బతుకుతున్నప్పటికీ, వీళ్ళందరినీ వీడి గుండా రాజకీయ కార్యకర్తలే ఉపయోగించుకుంటారు. ఇంకా లోతుగా విచారిస్తే, ప్రస్తుతం వీడు కేవలం శ్రీ బాహ్య సౌందర్యాన్ని ఆరాధించడం తప్ప, అనుభవించే పరిస్థితిలో లేడని కూడా తేలిపోయింది. యీ సగ్నసత్యం నాకు విపరీతమైన ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది

వాడికి సంబంధించిన ప్రియురాలితో వేళా విశేషంగా మాట్లాడడం తటస్థించింది.

“నాలుగై దేళ్ళ నుండి రోషన్ తో వుంటూన్నప్పటికీ, నీ కింకా సంతానం కలగలేదేమని” పూరికేనే చమాత్కారంగా అడిగాను. అందుకు నే నాశించిన ప్రతుత్తర మిచ్చిందావిడ చిరునవ్వుతూ

“మీకేం తెలుసుకానీ, రోషన్ ఒక పసికుర్రవాడికన్నా అన్యాయం అతనికి మరోపిల్లవాడు జన్మించడానికి ఆస్కారం లేదు శ్రీలను కూడదీసి పోషిస్తూ, మగవాణ్ణి అనిపించుకోవాలని ఆయన సరదా, కాని, శ్రీ ముందు నిలబడడానికి కూడా అతనికి ధైర్యం వుండదు. మూత్ర విసర్జనకీ కూడా ఆయనకి ఇంజక్షన్ సహాయం అవసరం అవుతుంది. ఇక సంతానం కలిగించేందుకు, ప్రత్యేకించి అతని నిమిత్తం దేవుడే ఒక కొత్త యింజక్షన్ని సృష్టించాలి. ఇదంతా పాపానికి ఫలితం. “అంటూ, మీరు రోషన్ స్నేహితులేగదూ? ఎవరైతేం, అప్పుడప్పుడు వచ్చి చూచిపోతూండండి’ అందా యువతి.

యధాప్రకారం ఒకనాడు రోషన్ మాయింటికి వచ్చి మళ్ళీ గప్పాలు దంచడం మొదలెట్టాడు. షాజహాను తన ప్రియిరాలి కోసం తాజ్ మహల్ నిర్మించి, కోట్లద్రవ్యం దుర్వినియోగపరచి, పిచ్చి పనిచేశాడనీ, నిజంగా ఆయితే ఆడబ్బుతో మరో వేయిమంది ముంతాజ్ మహళ్ళని సంపాదించి ఆనందం పొందే వాణ్ణనీ. అన్నాడు.

నా కోసం హద్దుమీరిపోయింది. “నీవు బజారు ముండల్ని అలంకరించి వాళ్ళని అవుపెయ్యల్లా మేపడం తప్ప మరేమీ చేయలేవు. నీవో పెద్ద ప్రణయారాధకుడివిగా, మగాడివిగా, లోకంచేత గుర్తింపబడాలని ఉబలాటపడుతున్నావు. నీకు నిజంగా స్త్రీ అంటే యేమిటో తెలీదు. కులస్త్రీకీ, వేశ్యలకీగల తారతమ్యం ఇక నీకేం తెలుస్తుంది...? నీ యౌవనబల నిజరహస్యం, నీకోతలూ, నీదర్పం, లోకాని కంతటికీ తెలుసు కాని అధికంగా మాట్లాడకు.” అన్నాను విపరీతకర్తృశ స్వరంతో.

నామాటలు వినటంతోనే, రోషన్ శిలాప్రతిమలా మారిపోయాడు. వాడి శరీరం చెమటలు కక్కడం మొదలెట్టింది. తలతిరిగి కింద పడిపోతాడేమోననే భయం వేసింది నాకు. వెంటనే వాణి, నా కార్లో చేర్చి నౌకర్నిచ్చి కొంపలో దింపించాను.

పాపం! వాడి జీవితంచూస్తే నాకు నవ్వు, జాలీ వేస్తూంటాయి. ఇక వాడు సంస్కరింపబడే అవకాశంలేదు. సంస్కరింపబడే దిక వాడికోసం నిర్మింపబడే ఆరడుగుల గహ్వరంలోనే, పట్టణం

యావత్తూ అనహింతుకొంటూ వున్నప్పటికీ, వాడి ప్రవర్తనను మార్చుకోడు. బుద్ధిహీనులైన స్నేహితులు కలసినప్పుడల్లా, వాడు తన యౌవనబలాన్ని ధృవపరచే ఉదాహరణలు ఏకరువు పెడుతూంటాడు కుక్కతోక వంకరే నన్నది అబద్ధంకాదు సిగ్గులేనితనానికి లోబడ్డవీడి జీవితంచూసి, మృత్యువుకూడా సిగ్గుపడుతూంటుంది. కాని, ఏనాటికైనా, యీ వున్నత భారకుడు, భగవంతుడి భయంకర కరాయుధానికి తలోగ్గక తప్పని సరి అని తెలిసినప్పుడల్లా నాకు తెగజాలి వేస్తూంటుంది

వాణిగురించి ఆలోచించడం కాలాన్ని దుర్వ్యయం చేయడమే. ఆలోచిస్తే మాత్రం ఆత్మత్పప్తి కోసరమే వాడి దౌర్భాగ్యచర్యలు జరుపుతున్నాడనీ, వాటి నుంచి వాడిక విముక్తి నొందడం దుస్సరం అనిపిస్తుంది. యీ వీధిఅనార్తలంతా వాడి మృతిని సంతోషంగా స్వీకరించే సమయం వుందని తెలిశాక నా గుండె జలదరిస్తుంది. ఇక వాణి గురించి ఆలోచించడం సంపూర్ణంగా మానేస్తాను. వాడికి విముక్తంటూవుంటే అది శాశ్వత విముక్తే...

